3) Czy art. 2 pkt 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 z dnia 20 maja 2019 r. ([2]) należy interpretować w ten sposób, że „treści cyfrowe" w rozumieniu art. 2 pkt 11 dyrektywy 2011/83 i art. 2 pkt 1 dyrektywy 2019/770 stanowić mogą również takie pliki, które udostępnione zostały jako świadczenie częściowe w ramach świadczenia złożonego spełnionego w głównej mierze jako „usługa cyfrowa" w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy 2019/770, co skutkowałoby tym, że przedsiębiorca mógłby doprowadzić do wygaśnięcia prawa do odstąpienia od umowy w odniesieniu do świadczenia częściowego zgodnie z art. 16 lit. m) dyrektywy 2011/83, lecz – gdyby przedsiębiorcy się to nie powiodło – konsument mógłby odstąpić od umowy w całości, a z uwagi na art. 14 ust. 4 lit. b) ppkt (ii) dyrektywy 2011/83 nie musiałby płacić rekompensaty z tytułu takiego świadczenia częściowego?

4) Czy art. 14 ust. 3 dyrektywy 2011/83 w świetle motywu 50 dyrektywy 2011/83 należy interpretować w ten sposób, że uzgodniona umownie za usługę łączna cena w rozumieniu art. 14 ust. 3 zdanie trzecie dyrektywy 2011/83 jest „nadmierna", jeżeli jest ona znacznie wyższa niż łączna cena uzgodniona przez tego samego przedsiębiorcę z innym konsumentem za identyczną usługę z takim samym okresem obowiązywania umowy i w pozostałym zakresie na tych samych warunkach ramowych

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64)

([2]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych (Dz.U. 2019, L 136, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankenthal (Niemcy) w dniu 17 września 2019 r. – OK/Daimler AG.

(Sprawa C-685/19)

(2020/C 27/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankenthal

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OK

Strona pozwana: Daimler AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 5 ust. 2 zdanie drugie lit. a) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów ([1]) należy interpretować i stosować w ten sposób, że konieczność stosowania urządzeń ograniczających skuteczność działania w rozumieniu tej normy należy potwierdzić wyłącznie w wypadku, jeśli zabezpieczenia silnika przed uszkodzeniem lub awarią i bezpieczeństwa użytkowania pojazdu nie można było zapewnić nawet przy wykorzystaniu najnowocześniejszej technologii dostępnej w momencie uzyskania homologacji typu dla danego modelu pojazdu?

2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy z innych powodów – na przykład takich jak brak długookresowych doświadczeń, nieproporcjonalnie wysokie koszty najnowocześniejszej technologii w porównaniu do innych technologii przy jednoczesnym znaczącym oddziaływaniu na cenę sprzedaży – dopuszczalne są odstępstwa od zasadniczego obowiązku zastosowania najnowocześniej technologii dostępnej w momencie homologacji typu?

Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy również w wypadku stosowania co do zasady dopuszczalnych komponentów technologicznych mamy do czynienia z zabronionym urządzeniem ograniczającym skuteczność działania w postaci tzw. „okienek temperaturowych", jeżeli parametry zapisane w związku z tym w urządzeniu regulującym pracę silnika są tak dobrane, że oczyszczanie gazów spalinowych nie jest włączane lub jest włączane jedynie w ograniczonym zakresie

a) ze względu na wybrane temperatury w odniesieniu do zwykłych temperatur występujących przez większą część roku

b) ze względu na pozostałe parametry – na przykład takie jak aktualna wysokość pojazdu nad poziomem morza – w odnośnych regionach Niemiec lub europejskiego rynku wewnętrznego?

([1]) Dz.U. 2007, L 171, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 24 września 2019 r. – J.K. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

(Sprawa C-703/19)

(2020/C 27/18)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.K.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

Pytania prejudycjalne

1) Czy w zakresie pojęcia „usługi restauracyjnej", do której zastosowanie ma obniżona stawką VAT [art. 98 ust. 2 w zw. z załącznikiem III pkt 12a dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ([1]) w zw. z art. 6 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ([2]) mieści się sprzedaż dań gotowych, w warunkach takich jak w sporze zawisłym przed sądem krajowym, tj. w sytuacji, w której sprzedawca:

— udostępnia kupującym infrastrukturę umożliwiającą spożycie nabytego posiłku na miejscu (wydzielona przestrzeń przeznaczona do konsumpcji, dostęp do toalet);